

Oplysninger om mange Ting, som vilde have befriet ham for en Deel, som nu fremgaaer af hans Ord, at han er mindre vel underrettet. Den ærede Minister har saaledes udtalt, at Grunden, hvorfor der i Jylland ydedes Rug istedetfor Byg, var den, at der i Jylland ikke var saa godt Raad paa Byg; men det forhold sig længstaa saaledes; thi det er Noget, der er saa almindeligt bekendt, at i de Jurisdictioner, hvor vedkommende Retsbetjente visterede jevnlig hos Landboerne, for at erkundige sig om eet eller andet maaskee mindre lovligt Foretagende, der havde disse for Landboerne til sine Tider mindre behagelige Besøg til Følge, at Vedkommende blev ydet Byg, medens de derimod, hvor de ingen saadanne Besøg aflagde, fik en Topskjepe Rug; og mærkeligt nok, er det ikke mig bekendt, at Dommeren har draget vedkommende Beboere til Ansvar, hvilket vistnok vilde være skeet, saafremt en saadan Udelsesmaade havde været ulovlig (Hør!), ligesom jeg heller ikke troer, at man bør være saa eenfoldig at troe, at Herredsfogden enten selv eller ved en Anden reiste omkring i Landet og opvartede Beboerne med Levemaade alene for at erholde en Indtægt, som er ham ligesom hjemlet i Loven. Og desuden kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at den Beregningsmaade, som er opstillet i Loven, fremfalder en mærkelig Uligenhed i Udgifterne i de forskjellige Jurisdictioner; vil man for Exempel see hen til, at Nørsv staaer ansat for 120 Edr. Byg og 1 Ed. Rug til en Værdi af 364 Rbd. 48 s., og derimod Salling staaer ansat for 42 Edr. Byg og 90 Edr. Rug til en Værdi af 531 Rbd., saa troer jeg nemlig, at deri netop lig-

ger et factist Beviis for Rigtigheden af, hvad jeg tidligere har anført, idet nemlig Forholdene have medført, at Nørsv ikke har været saameget udsat for slige Besøg, som ellers have fundet Sted i andre Jurisdictioner; men dette Forhold troer jeg neppe, man bør lægge til Grund for en retfærdig Fordeling af denne Afgift. Forøvrigt skal jeg ikke gaae videre ind paa Sagen; thi det forekommer mig klart, at, skal disse Embedsmænd tillægges den Forøgelse i Indtægter, som er en Følge af, at der paa sine Steder til enkelte Tider er ydet Rug istedetfor Byg, saa erholde de jo ikke denne Forøgelse, fordi de have opretholdt Loven, men snarere fordi de have bidraget til at omgaae den. Jeg skal nu ikke yttre mig videre; kun skal jeg bemærke med Hensyn til det, som jeg fornemmelig lægger Vægt paa, at, saalænge Justitsministeren fastholder det Princip, som gaaer igjennem Motiverne, at disse Embedsmænd have en lovhemlet Ret til Erstatning for Alt, hvad de paa den Maade have oppebaaret, saa kan jeg ikke ved min Stemme hjælpe ham med at faae dette Forflag ophoiet til Lov. En ganske anden Sag vilde det være, saafremt den ærede Minister forlod det strenge Retsgebeet og stillede Sagen hen paa Billighedens Standpunkt, som om det var Noget, der paa Grund af de stedfindende Forhold billigvis burde ydes dem, saa kunde jeg bedre stemme for Loven; men, saalænge Ministeren fastholder denne Mening, at det tilkommer dem som en streng Ret, saa maa jeg tilstaae, at denne Fortolkning af Ret er aldeles stridende imod mine Retsbegreber, og er en Fortolkning, som vel ikke bør gives Medhold i den danske Rigsdag.